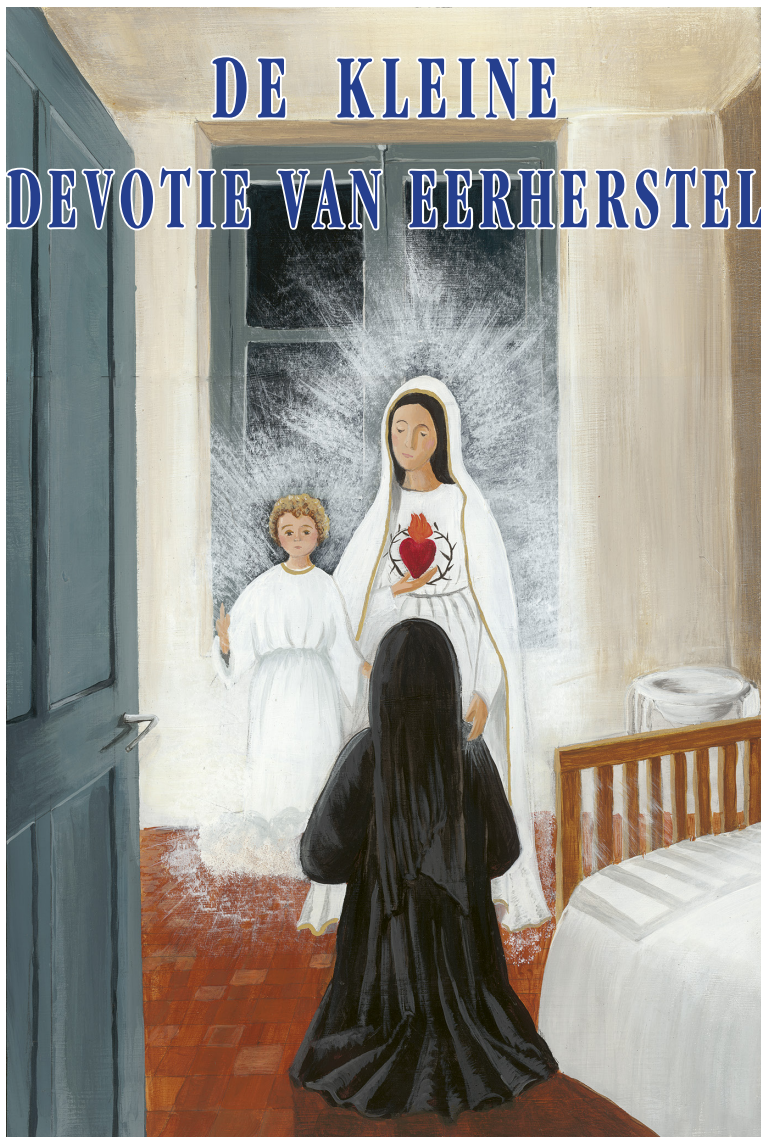

DE KLEINE DEVOTIE VAN EERHERSTEL

OF
DE VIJF EERSTE ZATERDAGEN VAN DE MAAND

DE KLEINE DEVOTIE VAN EERHERSTEL

*Opdat de toewijding van Rusland
aan het Onbevleete Hart van Maria,
uitsproken door paus Franciscus op 25 maart 2022,
al haar vruchten
van Genade en Barmhartigheid zou dragen.*

Inhoudstafel

DE KLEINE DEVOTIE VAN EERHERSTEL

Het Onbevleete Hart van Maria	5
De grote belofte van het Onbevleete Hart.....	9
De verschijningen van Pontevedra en Tui.....	11
De boodschap.....	11
De belofte	12
De voorwaarden.....	12
De intentie tot eerherstel	18
« <i>Probeer jij tenminste mij te troosten.</i> »	
De eerherstellende communie	24
<i>Abbé de Nantes, geestelijke lectuur, 1 maart 1997</i>	
De vijf eerste zaterdagen van de maand.....	27
<i>Meditatie van abbé de Nantes, 6 juni 1998</i>	
Gebeden van de drie zienertjes van Fatima.....	29
Gebeden van Fatima.....	30
Aangeleerd door de Engel aan de drie zieners in 1916	
Aangeleerd door Onze-Lieve-Vrouw op 13 juli 1917	

© ASSOCIATION

“LA CONTRE-RÉFORME CATHOLIQUE”

10 260 SAINT-PARRES-LÈS-VAUDES – FRANKRIJK

<http://www.nl.crc-resurrection.org>

eerste uitgave, september-oktober 2022

HET ONBEVLEKTE HART VAN MARIA

IN 1917 verscheen Onze-Lieve-Vrouw in Fatima (Portugal) aan drie kinderen : Lucia (10 jaar), haar neefje Francisco (9 jaar) en haar nichtje Jacinta (7 jaar).

De H. Maagd zou zesmaal terugkeren naar de Cova da Iria : op 13 mei ; op 13 juni, toen Zij haar Onbevleete Hart toonde dat met doornen omgeven was ; op 13 juli, toen Zij aan de kinderen het grote Geheim openbaarde : het visioen van de hel waar de arme zondaars naartoe gaan, de aankondiging van de oorlog, de vraag om Rusland toe te wijden aan het Onbevleete Hart, de eerherstellende communie van de eerste zaterdagen van de maand en de aankondiging van de vervolgingen tegen de Kerk ; op 19 augustus ; op 13 september ; en op 13 oktober, toen Zij haar naam bekendmaakte, namelijk Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans. Die dag had het grote zonnewonder plaats in aanwezigheid van 70.000 personen.

« God wil in de wereld de devotie tot mijn Onbevleete Hart instellen. Aan wie deze devotie omarmt, beloof ik de redding ; deze zielen zal God bijzonder liefhebben, als bloemen door mij geplaatst om zijn troon te versieren. »

Onze-Lieve-Vrouw, 13 juni 1917

Wat voor verbazingwekkende woorden zijn dit ! Er wordt ons een ongelooflijk gemak aangeboden om gered te worden : het volstaat voor ons dat wij de voorliefde van het Hart van Jezus voor de Onbevleete Maagd overnemen en dat wij dit aan Hem bewijzen door het vervullen van haar kleine verzoeken.

Fatima is geen boodschap van toorn, zelfs al worden wij erin bedreigd met verschrikkelijke straffen. Neen, wat God ons openbaart, is zijn Hart. Het gaat om het H. Hart van Jezus en wat voor dat Hart het meest kostbaar is : het Onbevleete Hart van zijn Moeder doen liefhebben.

GOD WIL dat dit Onbevleete Hart heerst opdat Hijzelf in zijn H. Drie-eenheid voldaan zou worden in wat zijn opperste Liefde is. Hij houdt meest van al van Maria, in alle eeuwigheid, met een voorkeursliefde die haar gelijke niet heeft. En Hij **WIL** dat Zij verheerlijkt,

geëerd, bemind en gediend wordt door al zijn andere schepselen. Het is uit die fundamentele, grenzeloze liefde voor de Onbevleete Maagd dat zijn absolute wilsbeschikking voortvloeit om van Haar de universele Middellares te maken en het werktuig voor de redding van onze zielen.

Daarover gaat heel de spiritualiteit van Fatima : bidden, vergiffenis vragen, Hem offers opdragen in naam van de zondaars en in hun plaats, om hun fouten te herstellen en om de heilige Harten van Jezus en Maria te troosten. Het was het heiligingsprogramma van Lucia, Francisco en Jacinta. Hoe eenvoudig is het ! Het gaat onmiddellijk naar de essentie : de Hemel en de hel, de gedachte aan de zonde, de Verlossing en de gemeenschap van de heiligen.

« Jullie hebben de hel gezien waar de zielen van de arme zondaars naartoe gaan. Om ze te redden wil God in de wereld de devotie tot mijn Onbevleete Hart instellen. »

Onze-Lieve-Vrouw, 13 juli 1917

In één enkel woord heeft de H. Maagd Maria heel het drama van ons leven samengevat, het gevaar dat ons bedreigt en de meest dwingende oproep tot een genereuze liefde voor de arme zondaars.

« Bid, bid veel en doe offers voor de zondaars », sprak Zij op 19 augustus 1917 op een droeviger toon, « want veel zielen gaan naar de hel omdat zij niemand hebben die zichzelf offert en bidt voor hen. »

In haar Memoires vertelt Lucia : « Van tijd tot tijd zei Jacinta tegen mij : “**Onze-Lieve-Vrouw heeft gezegd dat haar Onbevleete Hart jouw toevlucht zou zijn en de weg die je tot bij God zou voeren. Hou je niet erg veel van die woorden ? Ikzelf hou zoveel van haar Hart, het is zo goed !**”

« Van de schietgebeden die pater Cruz ons had geleerd, had Jacinta uitgekozen : “**Zoet Hart van Maria, wil mij redden !**” Of ook : “**Zoet Hart van Maria, red mij ! Onbevleete Hart van Maria, bekeer de zondaars, red de zielen van de hel !**”

« Korte tijd vóór haar vertrek naar het ziekenhuis zei ze me : “Er rest mij niet veel tijd meer alvorens naar de Hemel te gaan. Jij zal hier blijven, om te zeggen dat God in de wereld de devotie tot het

Onbevleete Hart van Maria wil instellen. Als het ogenblik gekomen is om dat te zeggen, verberg je dan niet. **Zeg aan iedereen dat God ons zijn genaden verleent door toedoen van het Onbevleete Hart van Maria ; dat het aan Haar is dat wij die genaden moeten vragen ; dat het Hart van Jezus wil dat men tegelijkertijd met het zijne ook het Onbevleete Hart van Maria vereert ; dat men de vrede moet vragen aan het Onbevleete Hart van Maria, want het is aan Haar dat God de vrede heeft toevertrouwd. Ach, kon ik maar in alle harten het vuur doen oplaaien dat hier in mijn borst brandt en dat me zoveel doet houden van het Hart van Jezus en het Hart van Maria.** » »

Het is de voorspelling van een betere toekomst, voor de Kerk en voor de christenheid, die de Maagd Maria met grote zekerheid aan-

« Op het eind zal mijn Onbevleete Hart triomferen. De H. Vader zal Rusland aan mij toewijden, dat zich zal bekeren ; en er zal aan de wereld een zekere tijd van vrede geschonken worden. »

Onze-Lieve-Vrouw, 13 juli 1917

kondigt als iets dat uiteindelijk bewaarheid zal worden na de straf en ongeacht wat zich voordien zal voordoen. Wat een groot erbarmen ! Daar ligt de bron van onze onoverwinnelijke hoop. **« Op het eind zal mijn Onbevleete Hart triomferen »** : dit enkele woord is onze ster in de nacht die steeds duisterder wordt. *« Ave maris Stella ! »*

Het geheim van het Geheim, geopenbaard op 13 juli 1917, is dus ook de openbaring van het Onbevleete Hart van Maria als oppermachtige remedie voor al onze kwalen, als ultiem en uniek redmiddel voor onze zielen, onze naties, geheel de christenheid en uiteindelijk de Roomse Kerk zelf.

Het onpeilbaar plan van oneindig medelijden, opgevat door de H. Drie-eenheid, is van die aard dat het ons alles wil geven door de moederlijke bemiddeling van het zo goede, zo heilige en Onbevleete Hart. Het gaat om een soevereine en onherroepelijke beslissing van de goddelijke Voorzienigheid, aan de Kerk geopenbaard door de Maagd van Fatima :

*« God WIL in de wereld
de devotie tot mijn Onbevleete Hart instellen. »*

DE GROTE BELOFTE VAN HET ONBEVLEKTE HART

« Aan wie deze devotie omarmt, beloof ik de redding. »

SCHITTERENDE, verbazingwekkende belofte van 13 juni 1917! Maar een belofte die ons niettemin in onzekerheid laat. Door een speciale genade voelde Jacinta haar hart verteerd worden door een vurige liefde voor het Onbevleete Hart van Maria. Maar wij? Wij zijn kil of onze vurigheid is van zo korte duur... Zullen we ooit weten of onze devotie groot genoeg is opdat Onze-Lieve-Vrouw zich verplicht zou voelen haar belofte ten aanzien van ons werkelijkheid te doen worden?

Hier buigt de Hemel zich tot het uiterste over ons neer. De meest sublieme orakels worden omgezet, vertaald, in heel kleine, klare, nauwkeurige, gemakkelijke verzoeken die geen plaats meer laten voor onzekerheid. Iedereen kan weten of hij ze ingewilligd heeft of niet. Een “kleine devotie”, met de juiste ingesteldheid uitgevoerd, volstaat om ons de genade te verschaffen, op een onfeilbare wijze, om zo te zeggen “*ex opere operato*”, zoals met de sacramenten. En wat voor genade: die van de eeuwige redding!

« Als men doet wat ik jullie ga zeggen, zullen veel zielen gered worden... Ik zal... de eerherstellende communie van de eerste zaterdagen van de maand komen vragen. » 13 juli 1917

Dat is echt wel het eerste “Geheim van Maria” dat wij moeten ontdekken en begrijpen : het is een volstrekt betrouwbaar en gemakkelijk middel om de zielen weg te rukken van het gevaar van de hel. Om te beginnen onze eigen ziel, vervolgens de zielen van onze naasten en zelfs die van de grootste zondaars, want het erbarmen en de macht van het Onbevleete Hart van Maria zijn onbegrensd.

DE VERSCHIJNINGEN VAN PONTEVEDRA EN TUI

DE BOODSCHAP

Francisco sterft op 4 april 1919 en Jacinta op 20 februari 1920. Wat Lucia betreft, Mgr. da Silva doet haar binnegaan in het college van Vilar, dat in handen is van de zusters Dorotheeën, om er opgeleid te worden. Ze zal er blijven van 17 juni 1921 tot 24 oktober 1925, in het meest volledige incognito. Ze zal het college pas verlaten om postulante te worden aan het noviciaat van de zusters Dorotheeën, in Pontevedra, op 25 oktober 1925.

In de avond van 10 december 1925, na het eten, heeft de jonge postulante – ze is slechts 18 jaar – zich teruggetrokken in haar cel. Daar krijgt zij het bezoek van de Maagd en het Kind Jezus, zoals zij het zelf verhaald heeft in de derde persoon in een brief aan haar geestelijke vader, pater Aparicio :

Op 10 december 1925 verscheen de Allerheiligste Maagd aan haar, met naast haar, gedragen door een lichtende wolk, het Kind Jezus. De Allerheiligste Maagd legde haar hand op haar schouder en toonde haar tegelijkertijd een Hart omgeven met doornen, dat zij in de andere hand hield. Op dat moment sprak het Kind tot haar :

« Heb medelijden met het Hart van je Allerheiligste Moeder, dat omgeven is met doornen die de ondankbare mensen er onafgebroken insteken, zonder dat er iemand is om eerherstel te doen met de bedoeling ze er weer uit te trekken. »

Daarop zei de Allerheiligste Maagd tot haar :

« Kijk, mijn dochter, naar mijn Hart dat omgeven is met doornen die de ondankbare mensen er onafgebroken insteken door hun godslasteringen en hun ondankbaarheden. Probeer jij tenminste mij te troosten en zeg het volgende : aan al diegenen die, gedurende vijf maanden, op de eerste zaterdag te biechten gaan, de H. Communie ontvangen, een rozenhoedje bidden mediterend over de 15 mysteries van de Rozenkrans, in een geest van eerherstel, beloof ik dat ik hen zal bijstaan in het uur van de dood met alle genaden die noodzakelijk zijn voor de redding van hun ziel. »

Op 15 februari 1926 verscheen Onze-Lieve-Heer opnieuw aan zuster Lucia : « Heb jij aan de wereld geopenbaard wat de hemelse Moeder je gevraagd heeft ? » Na die woorden veranderde Hij in een stralend Kind en gaf aan zuster Lucia concrete preciseringen aangaande deze devotie.

DE BELOFTE

Het meest verbazend in Pontevedra is natuurlijk de ongelooflijke belofte van de H. Maagd : « Aan al diegenen die, gedurende vijf maanden, op de eerste zaterdag » de gevraagde voorwaarden inwilligen, « beloof ik dat ik hen zal bijstaan in het uur van de dood met alle genaden die noodzakelijk zijn voor de redding van hun ziel ».

Wat Onze-Lieve-Vrouw hier verleent, met een onmetelijke vrijgevigheid, is **de genade van de uiteindelijke volharding**, iets wat zelfs een volkomen heilig leven van gebed en offer niet kan verdienen, want het is altijd een gratuite gave van de goddelijke barmhartigheid. « De grote belofte », schrijft pater Alonso, « is niets anders dan een nieuwe uiting van de oneindige liefde van de H. Drie-eenheid voor de Maagd Maria. Wie dat begrijpt, zal gemakkelijk beamen dat aan nederige handelingen zo'n schitterende beloften worden gekoppeld. Hij zal zich op een kinderlijke wijze aan die handelingen wijden met een eenvoudig hart dat vertrouwt op de Maagd Maria. »

De eerste vrucht van de eerherstellende communie is de **eigen redding** van wie ze pratikeert. Iedereen die alle gevraagde voorwaarden vervuld heeft, kan er zeker van zijn dat hij, tenminste op het ogenblik van zijn dood en zelfs na keer op keer hervallen te zijn in een ernstige zonde, de noodzakelijke genaden van volmaakt berouw zal verkrijgen om de vergeving van God te ontvangen en behoed te blijven voor de eeuwige straf.

Maar er ligt nog veel meer in deze belofte, want de missionaire gedachte is overal aanwezig in de spiritualiteit van Fatima. De devotie van eerherstel wordt ons ook voorgesteld als een middel om de zondaars te bekeren die in veel groter gevaar zijn om verloren te gaan en als een zeer efficiënte tussenkomst om van het Onbevleete Hart van Maria de vrede in de wereld te bekomen.

DE VOORWAARDEN

Om de "kleine devotie" te pratikeren en te doen pratikeren is het nodig ze goed te begrijpen en er eerst en vooral de motieven voor te kennen.

1 – DE EERSTE ZATERDAG VAN VIJF OPEENVOLGENDE MAANDEN

Deze eerste vereiste van de Hemel schrijft zich naadloos in de eeuwenoude traditie van de katholieke vroomheid in : nadat de vrijdag toegewijd was aan de herdenking van het Lijden van Jezus Christus en de verering van zijn H. Hart, lag het voor de hand de zaterdag te wijden aan zijn Allerheiligste Moeder.

Bovendien blijkt de grote belofte van Pontevedra het orgelpunt te zijn van een hele beweging van devotie die eerst spontaan was en later aangemoedigd en in een vaste vorm gegoten werd door de Opperherders. Op de dag af vijf jaar na 13 juni 1912, toen Pius X een aflaat verbond aan “de eerherstellende devotie van de eerste zaterdagen van de maand”, vond in Fatima de grote openbaring plaats van het Onbevleete Hart van Maria, « omgeven met doornen die er in leken door te dringen ».

« Wij begrepen », zal zuster Lucia later zeggen, « dat het ging om het Onbevleete Hart van Maria dat ernstig gekwetst wordt door al de zonden van de mensheid en daarom **eerherstel** vroeg. »

Waarom vijf zaterdagen ?

Zuster Lucia was in de kapel van Tui toen Jezus haar inspireerde tot het antwoord, in de nacht van 29 op 30 mei 1930 :

Plots voelde ik mij op een meer intieme wijze in bezit genomen door de goddelijke aanwezigheid en, als ik me niet vergis, werd mij het volgende geopenbaard :

« Mijn dochter, het motief ervoor is eenvoudig. Er zijn vijf soorten beledigingen en godslasteringen aan het adres van het Onbevleete Hart van Maria.

- *De godslasteringen tegen de Onbevleete Ontvangen.*
- *De godslasteringen tegen haar maagdelijkheid.*
- *De godslasteringen tegen haar goddelijk moederschap, waarbij men zelfs weigert haar te erkennen als Moeder van de mensen.*
- *De godslasteringen van hen die in het openbaar proberen om in het hart van de kinderen onverschilligheid, misprijzen of zelfs haat tegenover deze Onbevleete Moeder te zaaien.*
- *De beledigingen van hen die haar rechtstreeks kwetsen in haar heilige afbeeldingen.*

Mijn dochter, dat is het motief waarvoor het Onbevleete Hart Mij geïnspireerd heeft tot het vragen van dit kleine eerherstel... »

Wat op de eerste plaats komt in de boodschap van Fatima is het geloof, en wel het nauwkeurige, dogmatische geloof. De ware devotie tot de H. Maagd veronderstelt altijd en noodzakelijkerwijze het geloof in haar privileges en voorrechten, die op onfeilbare wijze gedefinieerd zijn door de Kerk in haar opperste Leergezag, of onderwezen door het gewone leergezag en al eeuwenlang unaniem aanvaard door het gelovige volk. Dat is geen bijzaak !

Wie openlijk, bewust en koppig de voorrechten van de goddelijke Maria ontkent, maakt zich tegenover haar dus schuldig aan hatelijke godslasteringen. En die zware zonden zijn zonden tegen het geloof.

Deze devotie van de vijf zaterdagen werd op 13 september 1939 goedgekeurd door de bisschop van Leiria-Fatima.

2 – BIECHT

Het biechten kan gebeuren op het moment zelf van de eerste zaterdag, of een week tevoren, of tijdens de maandelijke biecht dicht bij de eerste zaterdag. **De intentie om eerherstel te doen aan het Onbevleete Hart van Maria** moet er aan verbonden worden. Het is niet nodig dit uitdrukkelijk aan de biechtvader te zeggen : het volstaat **de biecht aan te bieden aan God in een geest van eerherstel aan het Onbevleete Hart.**

Pater Alonso schrijft : « Aan het hoofdmotief van het verdriet dat de zonde altijd berokkent als belediging van God, die ons vrijgekocht heeft in Christus, moet de ziel een ander motief toevoegen, een motief dat ongetwijfeld een weldadige invloed zal uitoefenen : de belediging van het Onbevleete en Bedroefde Hart van de Maagd Maria. »

« Mijn Jezus ! Veel zielen ondervinden moeilijkheden om 's zaterdags te biechten. Als U zou toestaan dat de biecht binnen de acht dagen ook geldig zou zijn...

– Ja. Ze mag zelfs na die tijdsspanne gebeuren, op voorwaarde dat de zielen in staat van genade zijn op de eerste zaterdag wanneer ze Mij ontvangen en dat ze in die latere biecht de intentie hebben om eerherstel te doen aan het H. Hart van Maria.

– Mijn Jezus ! En zij die vergeten om die intentie te formuleren ?

– Zij kunnen ze formuleren tijdens de eerstvolgende biecht, gebruik makend van de eerste gelegenheid die zij hebben om te biechten. » Onze-Lieve-Heer tot zuster Lucia in Pontevedra, 15 februari 1926

3 – DE EERHERSTELLENDEN COMMUNIE VAN DE EERSTE ZATERDAGEN

Vanzelfsprekend is dit de voornaamste daad van de devotie van eerherstel, waarheen al het andere leidt. Om er ten volle de zin en de draagwijdte van te begrijpen, moet men het verband leggen met de communie van de negen eerste vrijdagen van de maand die in Paray-le-Monial door het H. Hart gevraagd werd, en eveneens met de miraculeuze communie in de herfst van 1916, die door het woord van de engel reeds gericht werd op de idee van eerherstel :

« De engel hield in zijn linkerhand een kelk vast », schreef zuster Lucia later, « waarboven een Hostie hing waaruit enkele druppels Bloed in de kelk vielen. Hij liet de kelk en de Hostie in de lucht hangen, boog zich voorover tot op de grond en herhaalde driemaal volgend gebed :

“Allerheiligste Drie-eenheid, Vader, Zoon en H. Geest, ik aanbid U diep neergebogen en ik draag U op het allerkostbaarste Lichaam en Bloed, de Ziel en de Godheid van Jezus Christus, tegenwoordig in alle tabernakels van de wereld, tot eerherstel voor de beschimpingen, heiligschennissen en onverschilligheid waardoor Hijzelf beledigd wordt. En om de oneindige verdiensten van zijn Allerheiligste Hart en van het Onbevleete Hart van Maria vraag ik U om de bekering van de arme zondaars.”

« Toen stond hij weer recht en nam opnieuw de kelk en de Hostie in zijn banden. Hij gaf mij de H. Hostie en verdeelde het Bloed in de kelk tussen Francisco en Jacinta, terwijl hij zei : “Eet en drink het Lichaam en Bloed van Jezus Christus, die vreselijk gekwetst wordt door de ondankbare mensen. Doe eerherstel voor hun misdaden en troost uw God !”

« Hij herhaalde driemaal : “Allerheiligste Drie-eenheid...” »

Op 29 mei 1930 schreef pater Gonçalves aan zuster Lucia : « Als men niet alle voorwaarden kan vervullen op zaterdag, kan men er dan aan voldoen op zondag ? De mensen op het platteland bijvoorbeeld zullen het niet vaak kunnen doen, omdat ze veraf wonen. »

Jezus gaf het antwoord aan zuster Lucia in de nacht van 29 op 30 mei 1930 :

« De praktijk van deze devotie zal ook aanvaard worden op de zondag die volgt op de eerste zaterdag, wanneer mijn priesters het om gerechtvaardigde redenen toelaten aan de zielen. »

Het is dus niet alleen de communie, maar ook het opzeggen van het rozenhoedje en de meditatie over de H. Rozenkrans die kunnen verschoven worden naar de zondag, als er gerechtvaardigde redenen zijn waarover de priesters moeten oordelen. Het is gemakkelijk om die toelating te vragen tijdens de biecht. Eens te meer valt het katholieke, kerkelijke karakter van de boodschap van Fatima op.

Preciseren we nog dat de zaterdagavondmis, zelfs als het gaat om een “vooruitgeschoven zondagsmis”, beschouwd mag worden als mis van de eerste zaterdag van de maand.

4 – HET OPZEGGEN VAN HET ROZENHOEDJE

Tijdens elk van de zes verschijningen van 1917 heeft Onze-Lieve-Vrouw gevraagd om elke dag het rozenhoedje te bidden. Omdat het erom gaat eerherstel te doen voor de beledigingen tegen het Onbevleete Hart van Maria, kan geen enkel ander opgezegd gebed haar aangeneramer zijn !

Op 13 juli 1917, na de kinderen « *de hel waar de zielen van de arme zondaars naartoe gaan* » getoond te hebben, drukte de H. Maagd hun op het hart :

« Wanneer jullie het rozenhoedje bidden, zeg dan na elk tien-tje : O mijn Jezus, vergeef ons onze zonden. Behoed ons voor het vuur van de hel en neem in uw Paradijs alle zielen op, vooral diegene die uw barmhartigheid het meest nodig hebben. »

In de *OPROEPEN VAN DE BOODSCHAP VAN FATIMA* herinnert zuster Lucia aan de woorden die de Z. Paus Pius IX op zijn doodsbed tot de personen rondom hem richtte : « De Rozenkrans is een samenvatting van het Evangelie. Hij geeft aan hen die hem bidden de stromen van vrede waarover de Schrift ons spreekt. Het is de mooiste devotie, zij schenkt de meest overvloedige genaden en is het aangenaamst voor het Hart van Maria. »

5 – HET KWARTIER MEDITATIE

Er wordt ons geen kwartier voor elk mysterie van de Rozenkrans gevraagd, maar slechts een kwartier voor het geheel! Het is ook niet verplicht om elke maand te mediteren over de totaliteit van de vijftien mysteries.

Zuster Lucia schreef aan pater Gonçalves : « **Onze-Lieve-Vrouw vijftien minuten gezelschap houden door te mediteren over de mysteries van de Rozenkrans.** »

En elders, in een brief aan haar moeder van 24 juli 1927 :

« Het kwartier meditatie kan u, denk ik, als moeilijk overkomen ; maar het is eigenlijk heel gemakkelijk. Voor wie is het niet mogelijk om te denken aan de mysteries van de Rozenkrans ? Aan de Boodschap van de engel aan Maria en aan de nederigheid van onze lieve Moeder die, als ze zich op zo'n wijze verbeven ziet, zichzelf de dienaars van de Heer noemt ; of aan de Passie van Jezus, die zoveel geleden heeft uit liefde voor ons, en aan onze Allerheiligste Moeder die op de Calvarieberg bij Jezus stond ? Wie kan geen vijftien minuten doorbrengen in die heilige gedachten, in het gezelschap van de meest tedere onder de moeders ?

« Tot wederboren, liefste moeder. Troost zo onze bemelse Moeder en zorg ervoor dat veel anderen haar op dezelfde wijze troosten. »

In een brief aan haar vormselmeter, ook uit 1927, legt zuster Lucia haar eigen manier uit om een kwartier te mediteren over een mysterie van haar keuze.

Volgens de methode van Sint-Ignatius begint ze met een **inleiding** : ze stelt zich in tegenwoordigheid van God, ze bidt tot de H. Geest.

Vervolgens overdenkt ze het **gekozen mysterie** : ze stelt zich voor hoe Onze-Lieve-Vrouw het beleefd heeft, ze bewondert het in haar enz.

Tenslotte vraagt ze zich af **hoe ze de H. Maagd kan navolgen** en zij bidt tot haar om die of die deugd voor haar te verkrijgen.

Elke zaterdag overweegt zuster Lucia een mysterie. Wanneer ze klaar is met de vijf zaterdagen gewijd aan de blijde mysteries, herbegint ze vijf zaterdagen over de droeve mysteries en daarna vijf zaterdagen over de glorierijke.

DE INTENTIE TOT EERHERSTEL

«**PROBEER JIJ TENMINSTE MIJ TE TROOSTEN.**»

ZONDER deze algemene intentie, zonder de uit liefde voortgesproten wil om eerherstel te brengen en Onze-Lieve-Vrouw te troosten, zijn alle praktijken waardeloos en betekenen ze niets. De praktijk van de eerherstellende communie moet op een aandachtige en vurige manier gebeuren :

« De zielen die de vijf eerste zaterdagen met vurigheid beleven en met de bedoeling eerherstel te brengen aan het Hart van je bemelse Moeder bebagen mij meer dan zij die er vijftien doen, maar op een lauwe en onverschillige manier. » Verschijning van 15 februari 1926

Onze-Lieve-Heer vraagt heel weinig, maar precies met het doel dat men er zich met hart en ziel op toelegt. Dat wil niet zeggen dat men altijd veel vurigheid moet voelen, want het is de wil die telt, volgens het grote beginsel van de spiritualiteit : “ *Willen betekent al beminnen.* ”

*« Mijn dochter, kijk naar mijn Hart dat omgeven is met doornen die de ondankbare mensen er op elk ogenblik insteken door hun godslasteringen en hun ondankbaarheid... zonder dat er iemand is om een daad van eerherstel te doen om ze er weer uit te trekken. **PROBEER JIJ TENMINSTE MIJ TE TROOSTEN.** »*

Het is de liefde, “het medelijden”, dat de ziel is van al deze praktijken. Het komt er op aan het Onbevleete Hart van « de tederste onder de moeders », die zozeer beledigd wordt, te troosten.

De meest nauwkeurige betekenis van de eerherstellende devotie die in Pontevedra gevraagd werd, bestaat niet zozeer in het mediteren over de droeve mysteries van de Rozenkrans ; belangrijker is **stil te staan bij de beledigingen die het Onbevleete Hart van Maria vandaag moet ondergaan vanwege de ondankbaren en de godslasteraars, die haar moederlijke middelaarschap verwerpen en haar goddelijke voorrechten beschimpen.** Het zijn allemaal wrede doornen die we door liefdevolle praktijken van

eerherstel uit haar Hart moeten trekken, om het te troosten en ook om vergeving te verkrijgen voor de zielen het zo zwaar durven beledigen.

Daaruit volgt het belang van de openbaring die zuster Lucia mocht ontvangen op 29 mei 1930. Nadat Jezus de vijf godslasteringen had opgesomd die zijn Allerheiligste Moeder zo ernstig kwetsen, gaf Hij aan zuster Lucia de beslissende verklaring die ons doet doordringen tot het geheim van haar Onbevleete Hart, dat overloopt van medelijden met alle zondaars, zelfs met hen die de Maagd Maria misprijzen en beledigen :

*« Ziedaar, mijn dochter, de reden waarom het Onbevleete Hart van Maria Mij geïnspireerd heeft om dit kleine eerherstel te vragen en, rekening houdend met haar Hart, mijn barmhartigheid te doen spreken, om vergiffenis te schenken aan de zielen die het ongeluk hebben haar te beledigen. Wat jou betreft, probeer zonder ophouden met je gebeden en offers **mijn barmhartigheid op te wekken ten opzichte van die arme zielen.** »*

We hebben hier een van de kerngedachten van de boodschap van Fatima : sinds God door een ultieme barmhartigheid **al zijn genaden aan de mensen wil toekennen door het middelaarschap van de Onbevleete Maagd**, lijkt het er op dat hun weigering om zich gewillig te onderwerpen aan die wilsbeschikking de fout is die zijn Hart in het bijzonder kwetst ; voor die fout vindt Hij blijkbaar in zichzelf geen enkele neiging meer om nog te vergeven. Want voor onze Verlosser is er geen onvergeeflijker misdaad dan het misprijzen van zijn Allerheiligste Moeder en het beledigen van haar Onbevleete Hart, heiligdom van de H. Geest. Het komt neer op *« bet lasteren van de Geest, dat niet zal worden vergeven, noch in deze wereld noch in de toekomstige »* (Mt 12, 31-32). Zuster Lucia suggereert zelf dit verband in haar onderhoud met pater Fuentes.

Weldra, op 13 juni 1929, zal Onze-Lieve-Vrouw in Tui de grote theofanie van de H. Drie-eenheid, die het sluitstuk vormt van Fatima, besluiten met volgende aangrijpende woorden :

*« De zielen die door Gods rechtvaardigheid veroordeeld worden om de zonden die ze tegen mij begaan, zijn zo talrijk dat ik eerherstel kom vragen. **Offer jezelf op voor die intentie en bid.** »*

Ja, Onze-Lieve-Vrouw bevestigt het met droefheid : veel zielen gaan verloren wegens hun misprijzen en hun godslasteringen tegen Haar... Maar Zij geeft zelf het voorbeeld van de liefde voor de vijanden en komt tussenbeide, want alleen Zij is nog bij machte die monsters van hoogmoed en ondankbaarheid, die in opstand tegen Haar gekomen zijn, te redden. Als “Moeder van Barmhartigheid en Moeder van de vergeving”, zoals het *Salve Mater* zingt, spreekt Zij voor hen ten beste bij haar Zoon : Zij vraagt dat de kinderlijke devotie van de trouwe zielen en de communies van de vijf zaterdagen, aangeboden om haar beledigd Hart te troosten, door Hem goedgekeurd worden als eerherstel voor de misdaden van de zondaars. Mocht Jezus rekening houden met die “*kleine devotie*” en dat “*kleine eerherstel*” aan haar Onbevleete Hart en ondanks alles vergeving schenken aan de ondankbaren en de godslasteraars, aan alle ellendelingen die het aandurfd en HAAR te beledigen, zijn Allerheiligste Moeder !

En zoals altijd gaat Onze-Lieve-Heer in op het verlangen van zijn Moeder. Op die manier maakt Hij van de eerherstellende devotie een betrouwbaar en efficiënt middel om de zielen te bekeren, veel zielen, waaronder diegene die het meest in gevaar verkeren om zich voor eeuwig te verdoemen. We moeten hier een betekenisvolle tekst aanhalen waarin “de grote belofte” zelf naar de achtergrond schijnt te verschuiven om alle ruimte te laten aan de allereerste intentie van het Hart van Maria, namelijk de redding van alle zondaars :

« Het komt me voor », schreef zuster Lucia aan pater Gonçalves in mei 1930, « dat de goede God, in het diepst van zijn hart, bij mij aandringt opdat ik aan de H. Vader de goedkeuring van de eerherstellende devotie zou vragen, waarop God zelf en de Allerheiligste Maagd in 1925 aangedrongen hebben. IN RUIL VOOR DEZE KLEINE DEVOTIE WILLEN ZIJ DE GENADE VAN DE VERGIFFENIS SCHENKEN AAN DE ZIELEN DIE HET ONGELUK HEBBEN HET ONBEVLEETE HART VAN MARIA TE KWETSEN. De Allerheiligste Maagd belooft aan de zielen die haar op die manier eerherstel willen brengen dat zij hen zal bijstaan in het uur van de dood, met alle genaden die noodzakelijk zijn voor hun redding. »

De zielen redden, alle zielen, « en vooral diegene die er het meest nood aan hebben », ze allemaal wegtrekken van het dreigende vuur van de hel : dat is dus uiteindelijk het voornaamste doel van

de praktijk van de eerste zaterdagen van de maand. Op 19 augustus 1917 wees Onze-Lieve-Vrouw daar al op, toen ze haar drie herdertjes met aandrang uitnodigde tot gebed en offer :

« Bid, bid veel en breng offers voor de zondaars, want veel zielen gaan naar de hel omdat zij niemand hebben die zichzelf opoffert en bidt voor hen. »

De Maagd Maria is door haar Zoon aangesteld tot universele Middeles en Moeder van de goddelijke genade. Overeenkomstig een plan van de Voorzienigheid wil **Zij ons nodig hebben, nood hebben aan onze troostende liefde en onze “kleine devoties” tot eerherstel, om de zielen te redden van de hel.**

Het gaat om het heerlijke en tegelijk verschrikkelijke mysterie van de gemeenschap van de heiligen, dat de redding van veel zielen werkelijk doet afhangen van onze eigen edelmoedigheid. Wat een aansporing ook ! Want hoe kunnen wij deze missionaire actie weigeren die Maria van ons verwacht ? Zij heeft ze zo gemakkelijk gemaakt om te vervullen, en nochtans zo efficiënt en vruchtbaar : door die actie kunnen veel zielen die dreigen zich voor eeuwig te verdoemen toch, *in extremis* en als het ware ondanks zichzelf, de genade van de bekering krijgen !

Het Onbevleete Hart van Maria dat met doornen doorboord is **TROOSTEN, DOOR GEBED EN OFFERS EERHERSTEL BRENGEN** voor de beledigingen die het vanwege de zondaars moet ondergaan : dat is de meest nauwkeurige eis van het eerste deel van het Geheim van 13 juli 1917, dat Onze-Lieve-Vrouw nog eens in herinnering is komen brengen en preciseren in Pontevedra (1925) en in Tui (1929 en 1930) :

« PROBEER JIJ TENMINSTE MIJ TE TROOSTEN. »

Het meest volmaakte offer en het meest efficiënte gebed zijn natuurlijk het H. Misoffer en de H. Communie, opgedragen aan God in een geest van eerherstel.

Vergeeten we tenslotte niet dat Onze-Lieve-Vrouw aan de bekering van de zondaars en onze eigen eeuwige redding nog een andere prachtige belofte heeft willen verbinden aan de eerherstellende communie, namelijk de gave van de **VREDE** :

« Om de oorlog te voorkomen zal ik de toewijding van Rusland aan mijn Onbevleete Hart komen vragen en de eerherstellende communie van de eerste zaterdagen van de maand.

« Als men luistert naar mijn verzoeken zal Rusland zich bekeren en zal men vrede hebben.

« Zo niet, dan zal het zijn dwalingen verspreiden over de wereld, met oorlogen en vervolgingen tegen de Kerk als gevolg. De goeden zullen gemarteld worden. De H. Vader zal veel moeten lijden en verschillende naties zullen vernietigd worden »

verschijning van de H. Maagd op 13 juli 1917.

Op 19 maart 1939 kon zuster Lucia aan pater Aparicio schrijven :

« Van de beoefening van deze devotie, verenigd met de toewijding aan het Onbevleete Hart van Maria, hangen voor de wereld oorlog en vrede af. Het is daarom dat ik de verspreiding ervan zo verlangd heb ; en verder vooral omdat zo de Wil luidt van onze goede God en onze zo beminde hemelse Moeder. »

En op 20 juni 1939, aan dezelfde geestelijke :

« Onze-Lieve-Vrouw heeft beloofd de gesel van de oorlog tot later uit te stellen als deze devotie verspreid en beoefend wordt. We zien hoe Zij deze straf wegduwt in de mate waarin men inspanningen levert om de devotie te propageren. Maar ik ben bang dat we niet nog meer kunnen doen dat wat we doen en dat God in zijn ontevredenheid de arm van zijn Barmhartigheid zal opheffen : dan zal Hij toelaten dat de wereld verwoest wordt door deze straf, die erger zal zijn dan wat dan ook in het verleden, verschrikkelijk, verschrikkelijk. »

Zo WIL God dus dat het Onbevleete Hart van zijn Allerheiligste Moeder geëerd wordt, omdat Hij WIL dat Zij overal een plechtige, officiële en publieke eredienst krijgt, omdat Hij WIL dat Zij effectief heerst in de Kerk en over alle volkeren. God heeft Haar onvergelijkbare schatten van genade toevertrouwd om over heel de christenheid te verspreiden. Eén enkel woord volstaat om al die weldaden van tijdelijke aard op te roepen : vrede. Welnu, in zijn liefde voor Haar en zijn verlangen om van Haar de Middelaressen van alle genaden en de uitdeelster van alle goeds te maken, wil de H. Drie-eenheid dat Zij de bron en de enige

en verplichte behoedster van de goddelijke gave van de vrede is in onze tijd. En met haar zo moederlijke goedheid is de H. Maagd ons komen verduidelijken op welke manier wij haar dat kostbare geschenk moeten vragen : door deze “**kleine devotie van eerherstel**”.

Brief van zuster Lucia van 1 november 1927

« Het komt me voor, beste meter, dat wij blij mogen zijn onze dierbare hemelse Moeder dat bewijs van liefde te kunnen geven. Want wij weten dat zij verlangt dat die devotie haar wordt aangeboden. Wat mezelf betreft, ik geef toe dat ik me nooit zo gelukkig voel als wanneer de eerste zaterdag aanbreekt. Is het niet waar dat ons grootste geluk er in bestaat helemaal toegewijd te zijn aan Jezus en Maria en hen lief te hebben, hen alleen, zonder maat ? Wij zien dat zo duidelijk in het leven van de heiligen... Ze waren gelukkig omdat ze liefhadden. En wij, beste meter, wij moeten proberen lief te hebben zoals zij, niet alleen om te genieten van Jezus, wat het minst belangrijk is – want als we niet van Hem genieten hier op aarde, zullen we van Hem genieten hierboven – maar om aan Jezus en Maria de troost te geven bemind te worden [...] zodat ze **in ruil voor die liefde veel zielen zouden kunnen redden.** »

Brief van zuster Lucia van 31 maart 1929

« Uwe Eerwaardigheid kan zich niet voorstellen hoe groot mijn vreugde is te denken aan de troost die de heilige Harten van Jezus en Maria zullen krijgen door deze beminnelijke devotie en aan **het zeer grote aantal zielen die zichzelf zullen redden door middel van deze beminnelijke devotie.** Ik zeg : die zichzelf zullen redden, want nog maar kort geleden heeft onze goede God mij in zijn oneindige barmhartigheid gevraagd om te proberen door mijn gebeden en offers **eerherstel te doen**, bij voorkeur aan het Onbevleete Hart van Maria. Ook vroeg Hij me **vergiffenis en medelijden af te smeken** ten gunste van de zielen die tegen haar godslasteringen uitspreken, want die zielen kunnen door de goddelijke barmhartigheid niet vergeven worden zonder dat er eerherstel gebeurt. »

De eerherstellende communie

Zowel voor de negen eerste vrijdagen van de maand als voor de vijf eerste zaterdagen – respectievelijk gevraagd door Onze-Lieve-Heer aan de H. Margareta-Maria Alacoque in Paray-le-Monial in 1673 en door de H. Maagd aan Lucia van Fatima – gaat het om communies tot eerherstel. Wanneer jullie naar onze kloosters komen om de eerste zaterdagen te doen, dan is dat niet alleen om de zegen van God te ontvangen, maar om eerherstel te brengen voor de zonden van de wereld.

Toen wij kinderen waren, verzekerde men ons met betrekking tot de eerste negen vrijdagen van de maand : « *Als je gebiecht hebt en te communie bent geweest, dan ben je zeker de noodzakelijke genaden te bezitten op de dag van je dood om naar de Hemel te gaan.* »

Dat leek op een soort van handeltje : men doet zijn negen eerste vrijdagen zo goed mogelijk om zijn Hemel te verdienen. Zo ben je zekerder dat je ondanks alle mogelijke dwaasheden toch naar de Hemel zal gaan !

Maar Jezus heeft de praktijk van de eerste vrijdagen niet daarvoor gevraagd. Hij heeft het gevraagd uit liefde voor Hem, niet alleen om genaden te verkrijgen, maar vooral **om zijn door de zondaars beledigde Hart te troosten en zo te verkrijgen dat Hij hen hun afschuwelijke zonden vergeeft.**

Hetzelfde geldt voor de vijf eerste zaterdagen : we mogen niet in de eerste plaats aan onszelf denken. « *Als ik er vijf doe, ben ik er zeker van dat Onze-Lieve-Vrouw aan mij zal verschijnen op het moment van mijn dood zodat ik naar de Hemel ga, zelfs als ik heel dwaas ben of me heel slecht gedraag !* » Neen, het is **om eerherstel te doen.**

Wat wil “eerherstel” zeggen ? Door wie ? Voor wie ? Waarvoor ? Tot wie ? Met welk doel ? Vijf vragen, vijf antwoorden.

1. **Door wie ?** Door mij, die een lauwe christen ben die mijn eerste zaterdag doe met een eigen intentie. Ik ben het die eerherstel moet doen, die te communie zal gaan en die in deze communie gedachten van eerherstel zal hebben.
2. **Voor wie ?** Voor hen die nood hebben aan eerherstel, dat wil zeggen voor de zondaars, voor mezelf, maar er zijn er vele anderen. In onze dankzegging zullen we eraan denken dat er zoveel

zondaars zijn die recht naar de hel gaan omdat zij onafgebroken Onze-Lieve-Heer en de Maagd Maria beledigd hebben.

3. **Waarvoor ?** Omdat zij het Hart van Jezus en Maria kwetsen, de heilige Onbevleete Harten van Jezus en Maria. Ze hebben Jezus nog meer pijn gedaan door de Maagd Maria, hun hemelse Moeder, te beledigen of verdriet te doen.
4. **Tot wie ?** Men doet op vrijdag eerherstel aan het H. Hart en op zaterdag aan het Onbevleete Hart van Maria.
5. **Met welk doel ?** Voor de redding van de wereld.

Welke zijn de misdaden die de Harten van Jezus en Maria kwetsen ? Het zijn de beledigingen, godslasteringen en goddeloze daden tegenover Jezus en Maria. Maar Jezus verafschuwt vooral de laster en het misprijzen aan het adres van de H. Maagd, zijn Moeder.

Bijvoorbeeld wanneer men haar schilderijen verbrandt of rozenkransen en medailles vernietigt. Naar het schijnt gebeurde dat in de Sovjetunie. De bolsjewieken waren echte demonen. Paus Pius XI en de bisschoppen lieten ons bidden voor al die bolsjewieken, die

razende duivels bestemd voor de hel waren geworden. En dus moest er gecompenseerd en hersteld worden, moest er iets gedaan worden dat de zonde annuleert en het Hart van Jezus en Maria troost. **Tegenwoordig echter vindt dat allemaal plaats in ons eigen land !**

Vroeger hadden veel mensen een paternoster op zak of religieuze beelden in huis. Vandaag vindt men nergens nog een afbeelding van de H. Maagd. En zelfs in de kerken verdwijnen de beelden.

Bovendien beledigen ontaarde personen de H. Maagd in woord en schrift ; ze ontkennen haar dogma's en haar schoonheid ! Nu zegt men zelfs dat Onze-Lieve-Vrouw na Jezus nog andere kinderen heeft gehad... Zij die altijd Maagd wordt genoemd, die de Moeder is van Jezus Christus,

Zoon van God ! Het ontkennen van de maagdelijkheid en het goddelijke moederschap van Maria is een vorm van goddeloosheid : het betekent dat men haar heerlijkheid met voeten treedt en haar berooft van haar kroon. Er zijn priesters die haar Onbevleete Ontvangenis ontkennen. Een priester die zoiets predikt, gaat recht naar de hel. Wat voor figuur zal hij slaan als hij verschijnt voor Jezus en Maria, Koningin van de Hemel en van de engelen ? De H. Maagd zal hem met droefenis aankijken en Jezus zal hem woedend veroordelen : « *Jij hebt mijn Moeder beschimpt, jij, een priester !* »

Wat moeten we dus doen ? **Eerherstel brengen**, dat wil zeggen dat jullie met je zuivere ziel – gezuiverd door de biecht – te communie gaan en daarbij zullen denken aan die stroom van beledigingen, zoals de kinderen van Fatima dachten aan de zondaars die zij in de hel hadden zien vallen. Om daar een einde aan te maken, moesten er heilige zielen zijn die de H. Maagd en Jezus troosten.

Onze vrijdagse communie dient tot troost van Jezus in zijn doodstrijd en die van zaterdag tot troost van Onze-Lieve-Vrouw, die heel de calvarie van haar Zoon heeft moeten meemaken. Wanneer de christenen het geloof verliezen en nooit meer hun rozenhoedje of hun gebeden zeggen, ziet Zij vanuit de Hemel hoe zij op weg zijn naar hun verdoeming. Het is heel mysterieus : Zij vraagt aan God de Vader om hen te vergeven opdat ze niet naar de hel zouden gaan.

Onze-Lieve-Vrouw van Fatima ziet er bedroefd uit en toont haar met doornen doorstoken Hart. Het zijn alle godslasteringen en beledigingen die zij van de zondaars moet slikken, en die zondaars maken zelfs deel uit van de katholieke Kerk... Het zijn open wonden zoals die van een zwaard door het Hart van onze Moeder, die beschimpt wordt door haar kinderen. Jezus kan dat onmogelijk verdragen !

Daarom komen we tussenbeide als kinderen die hun Moeder omhelzen om haar te troosten, omdat slechte mensen haar geslagen hebben. Wie dat zijn, daarvoor hoeven we niet ver te zoeken. Er zijn er velen in onze omgeving die in niets meer geloven, die vloeken, die ons willen wegtrekken van onze godsdienst, die spotten met de Kerk of de H. Maagd. We moeten medelijden met hen hebben ! Eerst en vooral opdat we hen niet zouden volgen en vervolgens om bij onszelf te zeggen : als ze zo voortdoen, gaan ze naar de hel...

De engel van Fatima heeft tot de herdertjes gezegd : « *Troost uw God.* » We moeten Jezus troosten, Maria troosten. Dat is iets prach-

tigs. Zoals men zijn moeke troost als ze weent zonder dat men weet waarom. En het vertedert het eigen hart haar te kunnen troosten ! In dit geval moeten we de H. Maagd troosten, ons Moeke in de Hemel.

Daarom is iedereen die, elke eerste zaterdag, te biechten gaat, de communie ontvangt en vervolgens zijn rozenhoedje bidt en mediteert voor een beeld of een afbeelding van de H. Maagd, door God gezegend. Stel dat er dan bij iemand een traan opwelt in zijn oog bij de gedachte dat zijn hemelse Moeder zo misprezen wordt, dan kan het toch niet anders of zo'n kind mag zijn armen rond de hals van Onze-Lieve-Vrouw slaan als het vóór haar verschijnt. En het zal dan zeggen : *« O mijn arme kleine Moeke, hoe slecht ben je behandeld door de zondaars ! Maar toch, heb medelijden met hen ! »*

Haar medelijden vragen voor de zondaars doet haar plezier en stelt haar in staat om voor hen tussenbeide te komen bij de grote God van de Hemel. Als Maria weent in aanwezigheid van haar hemelse Vader en vergiffenis vraagt voor de zondaars, zijn ze zeker naar de Hemel te gaan.

We moeten vertrouwen hebben in haar en haar de redding van de arme zondaars vragen. Ik voor mij, ik zeg haar : *« Kijk naar al die arme zondaars ! »* Ik duw ze in haar armen en wanneer haar armen er vol mee zijn, kruip ik snel tussen hen in. Zo, verloren in de massa, bereik ik haar gemakkelijk. Het is een geheim : doe maar zoals ik !

Abbé de Nantes, geestelijke lectuur, 1 maart 1997

De vijf eerste zaterdagen van de maand

Door de waarschuwingen van de H. Maagd in Fatima hebben we vernomen wat Jezus verlangde. Hij had helaas niet veel succes gehad : de mensen hadden zich niet bekeerd zoals Hij het wou door de openbaring van zijn liefde.

Daarom zei Hij tot Maria : *« In hun koppige geslotenheid zijn zij niet in staat om van Mij te houden en te doen wat Ik hun gevraagd heb, ondanks mijn beloften. Moeder, kom in mijn plaats naar voren en probeer hen tot u aan te trekken, opdat ze de daden van devotie zouden stellen die het ons mogelijk maken hen te redden, anders gaan ze allemaal naar de hel. »*

Onze-Lieve-Vrouw is dus neergedaald in Fatima en heeft vervolgens in andere mededelingen aan de laatst overgeblevene van de herders-

kinderen uitgelegd wat het verlangen van God was : dat wij de vijf eerste zaterdagen van de maand zouden pratikeren.

Slechts vijf... Dat is niets, maar het is toch al iets. Het weinige dat Zij vraagt, wordt echter geweigerd ! Vijf eerste zaterdagen, waarop men biecht en te communie gaat, niet alleen om de genade te bekomen niet naar de hel te gaan en daarentegen recht naar de Hemel, maar ook om de communie te ontvangen als eerherstel voor alle godslasteringen, kwaadaardigheden, beledigingen en schimpscheuten tegen de H. Maagd.

Toen ik jong was, dacht ik : niemand beledigt Onze-Lieve-Vrouw. Ik wist niet dat de communisten in Rusland op datzelfde ogenblik alle iconen met de beeltenis van de H. Maagd verbrandden.

De H. Maagd wist dat allemaal en heeft gevraagd dat men **als eerherstel vijf zaterdagen te communie zou gaan**. Als we dat doen, mogen we niet vergeten om vergiffenis te smeken en in gedachten onze armen rond de hals van de H. Maagd te slaan en haar vergeving te vragen, zoals kinderen dat doen.

Bovendien moeten we **de vijftien mysteries van de Rozenkrans bidden**. Dat zijn in het totaal vijftien tientjes, verdeeld over drie groepen, namelijk de blijde, de droeve en de glorierijke mysteries. In elke groep dus vijftig weesgegroetjes. Met het rozenhoedje zijn we zeker plezier te doen aan de H. Maagd en aan God de Vader. Want telkens als zij in Lourdes en later in Fatima verscheen, had Zij een paternoster in de hand en vroeg Ze het rozenhoedje te bidden.

Om het rozenhoedje goed te bidden, moeten we weten wat de vijftien mysteries precies inhouden. Daarom moeten we **gedurende een kwartier over één ervan mediteren**.

Er zijn vijf gebeurtenissen in het leven van Maria, Jezus en Sint-Jozef die we “blij” mogen noemen. Dat zijn de **blijde** mysteries. Vijf andere gebeurtenissen, naast vele andere, waren zeer **droevig** : de doodstrijd van Onze-Lieve-Heer, al het lijden dat Hij gedurende zijn Passie ondergaan heeft en tenslotte zijn dood op het Kruis. Dan waren er de **glorierijke** mysteries. Die begonnen met de Verrijzenis, de Hemelvaart en Pinksteren. De Tenhemelopneming van Maria en haar Kroning in de Hemel voltooien deze meditatie door ons naar de Hemel te voeren !

Meditatie van abbé de Nantes, 6 juni 1998

Hemelse Moeder, geef mij uw Kindje Jezus !

ZOET Hart van Maria, wees mijn redding ! Onbevlekt Hart van Maria, bekeer de zondaars ! Red de zielen van de hel !

O mijn God, het is uit liefde tot U, tot eerherstel voor de beledigingen tegen het Onbevleete Hart van Maria, voor de bekering van de zondaars en voor de paus.

Gebeden van de drie zienertjes van Fatima

DE DEVOTIE VAN DE EERSTE ZATERDAGEN
en de grote mariale belofte van Fatima

Mijn dochter, kijk naar mijn Hart dat omgeven is met doornen die de ondankbare mensen er op elk ogenblik insteken door hun godslasteringen en hun ondankbaarheid. Probeer jij tenminste mij te troosten en zeg het volgende : aan al diegenen die, gedurende vijf maanden, op de eerste zaterdag...

- 1) te biechten gaan,
- 2) de heilige Communie ontvangen,
- 3) een rozenhoedje bidden
- 4) en me gedurende 15 minuten gezelschap houden mediterend over

de 15 mysteries van de Rozenkrans, in een geest van eerherstel,
... belooft ik dat ik hen zal bijstaan in het uur van de dood met alle genaden die noodzakelijk zijn voor de redding van hun ziel.

Belofte aan Lucia tijdens een verschijning op 10 december 1925

GEBEDEN VAN FATIMA

Aangeleerd door de Engel aan de drie zieners in 1916

MIJN God, ik geloof, ik aanbid, ik hoop en ik hou van U! Ik vraag U vergeving voor de mensen die niet geloven, niet aanbidden, niet hopen, niet van U houden.

ALLERHEILIGSTE Drie-eenheid, Vader, Zoon en H. Geest, ik aanbid U diep neergebogen en ik draag U op het allerkostbaarste Lichaam en Bloed, de Ziel en de Godheid van Jezus Christus, tegenwoordig in alle tabernakels van de wereld, tot eerherstel voor de beschimpingen, heiligschennissen en onverschilligheid waardoor Hijzelf beledigd wordt. En om de oneindige verdiensten van zijn Allerheiligste Hart en van het Onbevleete Hart van Maria vraag ik U om de bekering van de arme zondaars.

Aangeleerd door Onze-Lieve-Vrouw op 13 juli 1917

Omijn Jezus, het is uit liefde tot U, tot eerherstel voor de beledigingen tegen het Onbevleete Hart van Maria en voor de bekering van de arme zondaars.

Omijn Jezus, vergeef ons onze zonden, behoed ons voor het vuur van de hel, breng alle zielen naar de Hemel, vooral diegene die uw barmhartigheid het meest nodig hebben.